

Av president Thomas S. Monson

Valgets tre komponenter

Vi har alle kommet til denne jord med alle nødvendige hjelpemidler til å ta riktige valg.

Mine kjære brødre i prestedømmet, det er min oppriktige bønn i kveld at vår himmelske Fader må hjelpe meg å uttrykke det jeg føler meg tilskyndet til å tale til dere om.

Jeg har i det siste tenkt på valg og deres konsekvenser. Det går knapt nok en time uten at vi må ta valg av et eller annet slag. Noen er trivielle, andre mer vidtrekkende. Noen vil ikke spille noen rolle i et evig perspektiv, mens andre vil være *helt* avgjørende.

Jeg har overveiet valgets ulike komponenter og plassert dem i tre kategorier: Én, *retten* til å velge; to, *ansvaret* for våre valg og tre, *resultatene* av våre valg. Jeg kaller disse for valgets tre komponenter.

Jeg vil først snakke om *retten* til å velge. Jeg er så takknemlig til en kjærlig himmelsk Fader for at han har gitt oss handlefrihetens gave, eller retten til å velge. President David O. McKay, Kirkens niende president, sa: «Nest etter selve livets gave er retten til å lede dette liv Guds største gave til mennesket.»¹

Vi vet at vi hadde vår handlefrihet før denne verden ble til, og at Lucifer forsøkte å ta den fra oss. Han hadde ingen tro på handlefrihetens prinsipp eller på

oss, og ønsket en påtvunget frelse. Han hevdet at med hans plan ville ingen gå tapt, men han forsto visst ikke – eller kanskje han ikke brydde seg om – at ingen heller ville bli klokere, sterkere, mer medfølende eller mer takknemlige hvis hans plan ble gjennomført.

Vi som valgte Frelserens plan, visste at vi skulle legge ut på en risikabel og vanskelig reise, for vi går på verdens veier og synder og snubler og blir avskåret fra Faderen. Men Den første-fødte i ånden tilbød seg selv som et offer for å sone for alles synder. Gjennom ubeskrivelig lidelse ble han den store Forløser, hele menneskehetens Frelser, og gjorde det dermed mulig for oss å vende tilbake til vår Fader.

Profeten Lehi forteller oss: «Derfor er menneskene fri i kjødet, og alt som er nødvendig for menneskene, er gitt dem. Og de er fri til å velge frihet og evig liv gjennom alle menneskers store Mellommann, eller til å velge fangenskap og død ifølge djevelens fangenskap og makt, for han forsøker å gjøre alle mennesker ulykkelige likesom han selv er.»²

Brødre, uansett hva slags omstendigheter vi befinner oss i, vil vi alltid ha *retten* til å velge.

Men sammen med *retten* til å velge følger *ansvaret* for å velge. Vi kan ikke være nøytrale. Det finnes ingen mellomting. Herren vet dette. Lucifer vet dette. Så lenge vi lever på denne jorden, vil Lucifer og hans tilhengere aldri oppgi håpet om å ta våre sjeler.

Vår himmelske Fader sendte oss ikke ut på vår evige reise uten å gi oss midler til å motta veiledning fra ham som ville hjelpe oss å vende trygt tilbake etter dette jordeliv. Jeg snakker om bønn. Jeg snakker også om hviskingen fra den milde, lave røsten inni oss, og jeg glemmer ikke de hellige skrifter, skrevet av sjøfarere som seilte trygt over de hav vi også må krysse.

Vi har alle kommet til denne jord med alle nødvendige hjelpemidler til å ta riktige valg. Profeten Mormon forteller oss: «For se, Kristi Ånd er gitt til alle mennesker, så de kan skjelne godt fra ondt.»³

Vi er omgitt av – og iblant bombarderes vi med – den ondes budskap. Hør på noen av dem. Jeg vet at dere gjenkjenner dem: «Bare denne ene gangen skader ikke.» «Slapp av, ingen vil få vite noe.» «Du kan slutte å røyke eller drikke eller bruke narkotika når du vil.» «Alle gjør det, så det kan ikke være så ille.» Løgnene tar aldri slutt.

Selv om vi vil møte veiskiller og sideveier på veien, har vi ikke råd til å ta en avstikker som vi kanskje aldri vil komme tilbake fra. Lucifer, den utspekulerte rottefangeren, spiller sin muntre melodi og trekker de intetanende bort fra sikkerheten på deres valgte vei, bort fra kjærlige foreldres råd, bort fra den trygghet som Guds læresetninger gir. Han ønsker ikke bare samfunnets såkalte avskum. Han ønsker oss alle, heriblant Guds utvalgte. Kong David lyttet, vaklet, fulgte etter og falt. Det samme gjorde Kain i en tidligere tid, og senere Judas Iskariot. Lucifers metoder er listige, hans ofre tallrike.

du vil, spiller det egentlig ingen rolle hvilken sti du tar!»⁷

I motsetning til Alice vet vi alle hvor vi ønsker å gå, og det *spiller* en rolle hvilken vei vi tar, for ved å velge vår vei, velger vi vårt mål.

Vi må stadig ta avgjørelser. For å ta dem klokt trenger vi mot – mot til å si nei og mot til å si ja. Avgjørelser *bestemmer* vår fremtid.

Jeg ber dere innstendig om å bestemme dere her og nå for ikke å avvike fra den vei som vil føre dere til vårt mål, evig liv sammen med vår Fader i himmelen. Langs den rette og sanne vei er det også andre mål: misjonærtjeneste, tempelekteskap, aktivitet i Kirken, skriftstudium, bønn, tempelarbeid. Det er utallige verdige mål å nå på vår vei gjennom livet. Vi må være fast bestemt på å nå dem.

Til slutt, brødre, vil jeg si noe om *resultatene* av våre valg. Alle våre valg har konsekvenser, og noen av dem har lite eller ingenting med vår evige frelse å gjøre, mens andre har *alt* med den å gjøre.

Om dere går med en grønn eller blå T-skjorte spiller ingen rolle i det lange løp. Dersom dere bestemmer dere for å trykke på en tast på datamaskinen som fører dere til pornografi, kan det imidlertid forandre livet *fullstendig*. Da vil dere ha tatt et steg bort fra den rette og trygge vei. Dersom en venn presser dere til å drikke alkohol eller bruke narkotika, og dere gir etter for presset, tar dere en avstikker som dere kanskje aldri vil komme tilbake fra. Brødre, enten vi er 12 år gamle diakoner eller modne høyprester, er vi påvirkelige. Måtte vi holde vårt blikk, vårt hjerte og vår besluttsomhet rettet mot det mål som er evig og verdt enhver pris, uavhengig av hvilke ofre vi må gjøre for å nå det.

Ingen fristelse, intet press, ingen forlokkelse kan overvinne oss med

Vi leser om ham i 2 Nephi: «Andre vil han berolige og lulle dem inn i en verdslig trygghet.»⁴ «Andre lokker han bort og forteller dem at det ikke er noe helvete ... inntil han fanger dem i sine redselsfulle lenker.»⁵ «På denne måten bedrar djevelen deres sjeler og leder dem forsiktig ned til helvete.»⁶

Hvordan bestemmer vi oss når vi står overfor viktige valg? Gir vi etter for løftet om et øyeblikks nytelse?

For drifter og lidenskaper? For gruppepress?

La oss ikke være like ubesluttsomme som Alice i Lewis Carrolls klassiker *Alice i eventyrland*. Dere husker at hun kommer til et veiskille med to stier. Begge fører videre, men i motsatte retninger. Hun møter en katt, og Alice spør den: «Hvilken sti skal jeg følge?»

Katten svarer: «Det kommer an på hvor du vil hen. Hvis du ikke vet hvor

mindre vi tillater det. Tar vi feil valg, har vi ingen andre å skyld på enn oss selv. President Brigham Young uttrykte en gang denne sannhet ved å knytte den til seg selv. Han sa: «Hvis bror Brigham skulle komme på feil kurs og bli utestengt fra himmelens rike, vil ingen annen enn bror Brigham være skyld i det. Jeg er det eneste vesen i himmelen, på jorden eller i helvete som kan få skylden.» Han fortsatte: «Dette vil på samme måte gjelde enhver siste-dagers-hellig. Frelse er en individuell sak.»⁸

Apostelen Paulus har lovet oss: «Dere har ikke møtt noen fristelse som mennesker ikke kan tåle. Og Gud er trofast. Han skal ikke la dere bli fristet over evne, men gjøre både fristelsen og utgangen på den slik at dere kan tåle den.»⁹

Vi har alle tatt gale valg. Hvis vi ikke allerede har rettet opp i disse valgene, lover jeg at det er mulig å gjøre det. Prosessen kalles omvendelse. Jeg bønnfaller dere om å rette opp i deres feiltrinn. Vår Frelser døde for å gi dere og meg denne velsignede gave. Selv om veien ikke er lett, er løftet reelt:

«Om deres synder er som purpur, skal de bli hvite som snø.»¹⁰ «For jeg Herren, kommer dem ikke mer i hu.»¹¹ Sett ikke deres evige liv i fare. Hvis dere har syndet, jo snarere dere begynner å søke tilbake, jo snarere vil dere finne den gode fred og glede som kommer med tilgivelsens mirakel.

Brødre, dere er av en edel fødselsrett. Evig liv i vår Faders rike er deres mål. Den slags mål oppnås ikke i ett forsøk, men er resultatet av livslang rettferdighet, det samlede resultatet av kloke valg og et konstant mål. Som med alt som har noen verdi, fordrer det evige livs belønning innsats.

Skriftene er tydelige:

«Så akt nå på det som Herren deres Gud har befalt dere, og gjør etter det!

Dere skal ikke vike av, verken til høyre eller til venstre.

Hele den veien Herren deres Gud har befalt dere å følge, skal dere gå.»¹²

Jeg vil avslutte med et eksempel på en som satte seg mål tidlig i livet. Jeg snakker om bror Clayton M. Christensen, et medlem av Kirken som er professor i bedriftsledelse ved Harvard University.

Da han var 16 år gammel, bestemte bror Christensen seg, blant annet, for at han ikke skulle drive med idrett på søndager. Mange år senere, da han gikk på Oxford University i England, spilte han på basketballaget. Det året var de ubeseiret og kvalifiserte seg til det britiske motstykket til den amerikanske NCAA-turneringen i basketball.

De vant kampene sine relativt enkelt, og kom til semifinalen. Det var da bror Christensen så på kampoversikten og til sin forskrekkelse oppdaget at finalen skulle spilles på en søndag. Han og laget hadde jobbet så hardt for å komme dit de var, og han var en av de sentrale spillerne. Han gikk til treneren og forklarte

dilemmaet. Treneren viste ingen forståelse og fortalte bror Christensen at han forventet at han spilte kampen.

Først skulle imidlertid semifinalen spilles. Bror Christensens reserve slo skulderen ut av ledd, og dermed ble presset på ham om å spille i finalen enda større. Han gikk inn på hotellrommet sitt. Han knelte ned. Han spurte sin himmelske Fader om det var i orden, bare denne ene gangen, om han spilte den kampen på søndag. Han sa at han fikk svaret før han hadde avsluttet bønnen: «Clayton, hvorfor spør du meg? Du vet svaret.»

Han gikk til treneren og sa hvor lei seg han var for at han ikke kunne spille i finalen. Så gikk han på søndagsmøtene i den lokale menigheten mens laget spilte uten ham. Han ba inderlig om at det måtte gå bra. De vant.

Denne skjebnesvangre, vanskelige avgjørelsen ble tatt for over 30 år siden. Bror Christensen har sagt at han etter så lang tid ser på den som en av de viktigste avgjørelsene han noensinne har tatt. Det ville vært veldig enkelt å si: «Generelt er det riktig

Av president Henry B. Eyring

Førsterådgiver i Det første presidentskap

å holde sabbatsdagen hellig, men i mine spesielt formildende omstendigheter er det greit, bare denne ene gangen, om jeg ikke gjør det.» Han sier imidlertid at hele livet hans har vært en uendelig rekke av formildende omstendigheter, og hadde han krysset grensen bare én gang, ville det ha vært mye lettere å krysse den igjen neste gang noe dukket opp som var så krevende og avgjørende. Han lærte at det er lettere å holde budene hele tiden enn det er å holde dem 98 prosent av tiden.¹³

Mine kjære brødre, måtte vi bli fylt med takknemlighet for *retten* til å velge, påta oss *ansvaret* for å velge og alltid være bevisste på *resultatene* av våre valg. Som prestedømsbærere kan vi alle kvalifisere oss til vår himmelske Faders veiledende innflytelse hvis vi tar veloverveide og riktige valg. Vi deltar i vår Herre Jesu Kristi verk. Vi, i likhet med andre i tidligere tider, har svart ja til hans kall. Vi går hans ærend. Vi skal lykkes med den høytidelige forpliktelse: «Vær rene, dere som bærer Herrens kar.»¹⁴ Det er min høytidelige og ydmyke bønn at det må bli slik, i Jesu Kristi, vår Mesters navn. Amen. ■

NOTER

1. *Læresetninger fra Kirkens presidenter – David O. McKay* (2003), 208.
2. 2 Nephi 2:27.
3. Moroni 7:16.
4. 2 Nephi 28:21.
5. 2 Nephi 28:22.
6. 2 Nephi 28:21.
7. Tilpasset fra Lewis Carroll: *Alice i eventyrland* (1898), 89.
8. *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Brigham Young* (1997), 294.
9. 1 Korinterbrev 10:13.
10. Jesaja 1:18.
11. Lære og pakter 58:42.
12. 5. Mosebok 5:32-33.
13. Se Clayton M. Christensen: «Decisions for Which I've Been Grateful» (andakt ved Brigham Young University – Idaho devotional, 8. juni 2004), www.byui.edu/presentations.
14. Jesaja 52:11.

Sett din lit til Gud, og skrid til verket

Dere viser tillit til ham når dere lytter i den hensikt å lære, omvende dere og så gå og gjøre hva han enn ber dere om.

Mine kjære brødre og søstre, det er en ære å få tale til dere på denne sabbatsdagen. Det er med ydmykhet jeg taler til millioner av siste-dagers-hellige og våre venner over hele verden. Som forberedelse til denne hellige anledning, ba og grunnet jeg for å bli klar over deres personlige behov og hvilket budskap Herren ville at jeg skulle gi.

Deres behov er store og mangeartede. Hver av dere er et unikt Guds barn. Gud kjenner dere personlig. Han sender budskap med oppmuntring, korrigerende og veiledning tilpasset dere og deres behov.

For å finne ut hva Gud ville at jeg skulle tilføye på denne konferansen, leste jeg budskap fra hans tjenere i Skriftene og på tidligere konferanser. Jeg fikk et svar på min bønn da jeg leste Almas ord, en stor Herrens tjener i Mormons bok:

«Om jeg var en engel og kunne få mitt hjertes ønske oppfylt, så jeg kunne gå ut og tale med Guds basun, med en røst som kunne ryste jorden, og rope omvendelse til alle mennesker!

Ja, som med en tordenrøst ville jeg forkynne omvendelse og forløsningens plan for enhver sjel, så de skulle omvende seg og komme til vår Gud, så det ikke mer kunne være noen sorg på hele jordens overflate.

Men se, jeg er et menneske og syndet ved å ønske dette, for jeg burde være tilfreds med det Herren har tilmålt meg.»¹

Så fant jeg i Almas ettertanke den veiledning jeg hadde bedt om: «For se, Herren lar alle nasjoner bli undervist om sitt ord av dem som tilhører deres nasjon og taler deres språk, ja, om alt han i sin visdom anser det tjenlig for dem å ha. Derfor forstår vi at Herren gir råd i visdom ifølge det som er rettferdig og sant.»²

Da jeg leste dette budskapet fra en Guds tjener, ble mitt ærende i dag klart. Gud sender budskap og bemyndigede budbringere til sine barn. Jeg skal bygge opp nok tillit til Gud og hans tjenere til at vi vil gå ut og adlyde hans råd. Han ønsker dette fordi han er glad i oss og vil at vi skal være lykkelige. Han vet at manglende tillit til ham medfører sorg.